

Sota la Creueta

Apunts de literatura i arts

DILLUNS 2 DE SETEMBRE DE 2013

'NOCTURN DE SANT FELIP NERI': LA MADURESA CREATIVA DE SEBASTIÀ BENASSAR

Entre les moltes activitats de **Sebastià Bennassar** (Palma de Mallorca, 1976), el prolífic escriptor, periodista i agitador, destaca haver estat un promotor inesgotable del gènere negre en català, no sols com una part de la seua tasca creativa, amb novel·les com ara *Jo no t'espere* (2008), *Mateu el president* (2009) o *El país dels crepuscles* (2013), sinó també en l'àmbit teòric, amb obres a cavall entre l'assaig i la divulgació com *Pot semblar un accident*, on fa repàs de la sorprenent producció *noir* en l'àmbit lingüístic català.

En el seu currículum, tanmateix, hi ha també poesia i literatura no necessàriament genèrica, per la qual cosa l'aparició de l'estupenda *Nocturn de Sant Felip Neri* (Meteora, 2013), una novel·la ubicada en unes altres coordenades, no es pot considerar una sorpresa. Sí que ho és, però, l'abast de la proposta, la seua innegable ambició i, en una part molt significativa, la seua materialització. A grans trets, l'obra planteja un triangle curiós entre un brillant violinista bosnià exiliat a Barcelona que toca en el carrer, **Franz Bogdanovic**, una rica hereva cega, **Clara**, engabiada per una estranya malaltia i enamorada de l'executòria musical del músic balcànic, i **Carles**, un escriptor que sobreviu a una urbs i un temps inhòspits. El detonant: l'encàrrec a Carles, per part de Clara, d'escriure la història de Franz, la qual cosa el farà submergir-se en el drama d'els Balcans i, especialment, en la destrossa infame de Sarajevo.

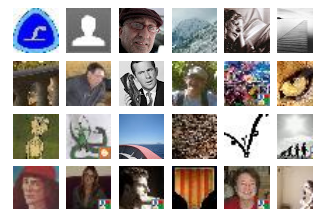
Aquell conflicte ha estimulat la imaginació d'alguns dels nostres escriptors. **Urbà Lozano** feia una reeixida incursió en *La trampa del desig* i **Eduard Márquez** ubicava la colpidora *El silenci dels arbres* a la capital bosniana, seu també de l'obra de no ficció de **Francesc Bayarri** *Cita a Sarajevo*. Fins i tot hi ha un llibre amb certes concomitàncies amb la de Bennassar, com ara *El músic del Bulevard Rossini*, de **Vicent Usó**, on trobem també un violinista exiliat, en aquest cas polonès, que toca en els carrers. Però les similituds amb la novel·la del mallorquí són únicament contextuals:

SEGUIDORS

Inscriu-vos en aquest lloc

amb Friend Connect de Google

Membres (262) [Més »](#)

Ja en sou membre? [Inicia la sessió](#)

EL MEU NOM NO ÉS IRINA

ANDANA EDITORIAL, 2013

CRIMS.CAT 2.0

del triangle protagonista, completat amb interessants secundaris, Bennassar hi extrau un nutritiu suc fabulador.

El plantejament argumental li serveix a l'autor per trenar de forma esplèndida i llegidora, conduïda amb estil cada vegada més depurat, una història atractiva i ben documentada que condueix amb pols ferm fins el final que ja ens ha anunciat a les primeres línies, en una operació de risc que, amb tot, no fa decaure l'interès. Si de cas, tan sols plantejaríem el retret, més de gustos lectors que no pas com a dèficit literari, de no haver explorat amb més profunditat la relació entre els personatges de Carles i Clara. L'altre encert de la

novel·la és el to, en un punt gens fàcil d'intersecció entre l'agror de la guerra, l'erràtica Barcelona post jocs olímpics o la precària situació dels lletraferits, i un lirisme dens, que defuig la postal i el sentimentalisme banal (d'ací, tal volta, l'exploració més àvida de les experiències vitals que no dels sentiments).

Però hi ha moltes més coses. Un cant a l'experiència artística com eina de supervivència. Un homenatge a la literatura o, més aviat, als llibres, al seu poder transmissor. O una reivindicació ètica i estètica (fins i tot política,) de **Manuel de Pedrolo**. També de **Borges** o **Estellés**, però sobretot de Pedrolo. I, sense ser exactament una novel·la d'idees, trobem un dibuix de Barcelona i els seus habitants, dels racons i les ànimes que hi viuen, que empena a una reflexió a cor obert, gens complaent. Fet i fet, a *Nocturn de Sant Felip Neri* trobem un escriptor que transcendeix l'ofici que, a hores d'ara, se li pressuposa, i que assoleix un punt ben interessant de maduresa i saviesa creativa.

Allò que més sobta de la novel·la, amb tot, és una qüestió tangencial, saber que ha vist la llum de forma coetània amb un bon grapat d'obres de ficció i no ficció signades per Bennassar, la qual cosa té un mèrit que s'ha de remarcar i que, atesos els bons resultats, fa estèrils elucubracions sobre el que haguera passat amb un temps superior de cocció. Comptat i debatut, hi ha espècies d'autors que responen bé a aquella pressió. Beneïda promiscuïtat.

+3 Recomanar a Google

Etiquetes: [Literatura](#), [Llibres](#)

Cap comentari:

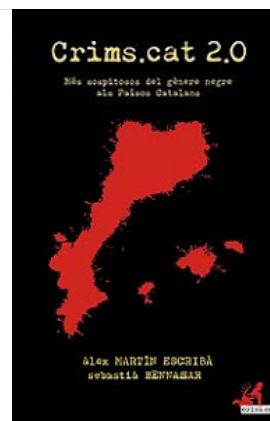
[Publica un comentari a l'entrada](#)

[Pàgina d'inici](#)

[Entrada més antiga](#)

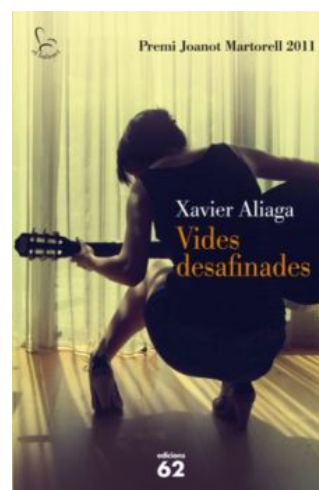
Subscriure's a: [Comentaris del missatge \(Atom\)](#)

COMPTADOR VISITES

Editorial Alrevés, 2013

VIDES DESAFINADES

Edicions 62, 2011

SUBSCRIPCIÓ AL BLOG

PER CONTACTAR

xavisa2@gmail.com

SOBRE MI

Xavier Aliaga
XÀTIVA, LA COSTERA

Periodista independent i escriptor, amb tres novel·les publicades, "Si no ho dic, rebente", "Els neons de Sodoma" i "Vides desafinades". També faig tertúlies de ràdio i televisió, guions i gestió de comunicació.

[Visualitza el meu perfil complet](#)

DICCIONARI

[DICCIONARI CATALÀ-VALENCIÀ-BALEAR](#)

[LA VEU DEL PAÍS VALENCIÀ](#)

[LA MEVA LLISTA DE BLOCS I WEBS](#)

[Des de la Mediterrània, bloc col·lectiu](#)
'Nocturn de Sant Felip Neri': La maduresa creativa de Sebastià